

23. 11. 29 Rivalcea

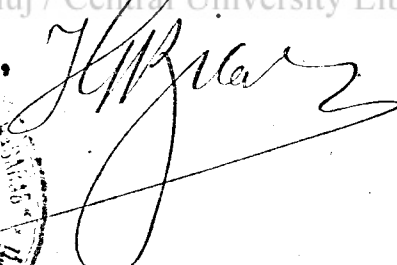
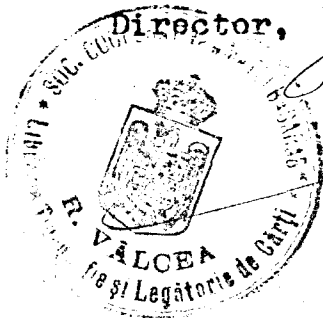
Onor

Biblioteca Universității Regele Ferdinand I
Cluj.

La scrisoarea No. 151/929,

Avem onoare a comunica, că ziarul Cercul pe anul
1928 No. 15 nu a apărut; a apărut însă No. 16 cărui
'i s'a dat No. 16 în loc de 15.-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prestigiul bisericii

Ziare de mare tiraj ne aduc la cunoștință că cei mai înalți prelați ai bisericii se fac vinovați de atâtea lăcașe păcate că, noi umilii ortodoksi, ne întrebăm cum se poate menține prestigiul bisericii când cei mai autorizați reprezentanți sunt prezentați publicului ca niște borfași de rând.

Iar situația e și mai tristă cu cât, de nicăiri, sub nici o formă, nu se schițează măcar un răspuns.

Știm că suim chestiuni pe cari nu trebuie să le discuți și nici să le faci onoarea unui răspuns; ne cunoaștem teoria comodă, dar perimată în cadrul corectitudinii, că anumite persoane stau mai presus de orice bănuială, și orice răspuns ar însemna constituirea în acuzat a celui care încearcă seuze.

Oricum însă, când deși anumite înalte posturi și în aceste calități primești atacuri și acuzații grave, nu te poți pune la adăpostul unor asemenea teorii.

Pentru luminarea marelui public, faci din două lucruri una: ori taci și această — zice lumea — pentru că n'ai ce răspunde: ori învinuiți pe nedrept chemi la răspundere, lămurăști.

Altfel, ne-am face o prea nenorocită idee de ceace se cheamă; demnitatea și prestigiul persoanei tale cinstite.

Când asemenea lucruri se petrec în domeniul laic, ele mai pot trece neobservate, căci lumea a început să se deprindă cu o regulă; hoția și cu o excepție; corectitudinea. Dar când înalți prelați, ca episcopul Râmnicului și ajutoarele sale, sunt acuzați, așa pe față, nu numai de arhiepiscopii (într-o formă elegantă) dar de apucături de borfași candidați la desemnarea hărădului, faptul nu poate trece neobservat.

Și — la urma urmei — puțin poate interesa țara faptele unui individ care se întâmplă să poarte culion sau comilafă tot așa de bine cum ar fi putut purta fularul sau șapca de apaș; dar pe noi, cei de sub zidurile episcopiei a cărei imagină albă — imaculată — ne leagă în nostalgia unei lumi sanetificate; noi cari trăim în Râmnicul-Vâlcea, și-n ușa altarului vedem pe acești mari învinuiți, cu chip transfigurat în lumina boltei episcopale, ne întrebăm cu ochi largi de nedumerire și suflet strâns de durere:

Pot slujitorii altarului să lase — măcar o clipă — ca aureola Sfântului Duh în care fericiți se mișcă pe lespelele bisericii, să se întunece sub negruul păcat?

Și în acest caz, biserica, nu abstracta biserica ortodoxă, ci aceea care trăiește prin slujitori și credincioși, poate, trebuie să rămână fără cuvânt.

data întrunirii parlamentului liberal, în tot cazul până la finele lunii Iunie.

IV

Hotărârile luate în aceste ședințe vor fi supuse ulterior spre ratificarea Adunării delegaților tuturor comunelor din țară, cari, desemnați câte unul de fiecare comună, în adunări locale vor fi convocați la București la o dată pe care o va fixa Biroul.

V

Fața de actele de prigoană ale guvernului făcute prin administrație și jandarmerie împotriva cetățenilor cari își manifestează neîncrederea în acest regim, partidul constată necesitatea organizării imediate a rezistenței cetățenești, face apel la solidaritatea cetățenilor și va da instrucții pentru apărarea în comun împotriva bătăii, maltratării și arestărilor ilegale. În același timp va adresa un apel către armată, Jandarmerie și administrație, reamintindu-le că un partid politic nu are dreptul de a le scoate din rolul lor constituțional de instituțiuni ale națiunii, pentru a le degrada la rolul de Instrumente ale unor cluburi politice împotriva Națiunii.

Șase Mai

*Ridică te Române din starea cea de jale
In care te-adânciră ai țării șobolani
Acum ori niciodată croeșteți altă cale
Prin care să te scuturi de hoți și de golani
Acum ori niciodată veniți toți ardeleni*

Ca-n zi de șase Mai

*Să așezăm dreptatea în țara lui Mihai.
Pe voi vă învrăjbiră o bandă de lichele
Ce vrea să stăpânească o țară de iobagi;
Dar voi, scârbiți în suflet veți frânge-a lor putere
Sîn spor și omenie ne vom avea iar dragi.
Preoți cu crucea-n frunte cu toți ai noștri să fie
Să scape-a noastră țară de hoți și iobăgie
Cum, bine știți făcură ai noștrii mari strămoși
Si noi, la rândul nostru, din țara lui Traian
In cap cu Iuliu Maniu, să scoatem pe dușman.*

Comunicată de P. DROC, din Voineasa

COMUNICAT

Convocarea parlamentarilor și candidaților național-țărăniști. Organizarea rezistenței cetățenești.

Comitetul de direcție al partidului național-țărănesc și sfatul parlamentar întruniți în ședințe Luni 28 și Marți 29, Mai, au luat următoarele deciziuni.

Adunarea Națională dela Alba Iulia din 6 Mai cu adeviziunea marilor întruniri din București, Iași, Craiova, Brăila, Cernăuți, a hotărât:

I. Deputații și senatorii partidului național țărănesc, reprezentând toată națiunea, nu vor participa la dezbaterile Parlamentului ilegal și neconstituțional.

II. Guvernul, este declarat de dușman al Patriei.

III. Orice mijloc întrebuintat pentru combaterea acestui guvern este îndreptățit.

IV. Guvernul ilegal nu poate să încheie împrumuturi nici să arunce noi sarcini asupra poporului.

In executarea acestor hotărâri comitetul de direcție întrunit la 28 Mai decide:

I

Aprobă liniile generale ale planului tactic stabilit de Biroul partidului.

II

Dă depline puteri acestui Birou pentru întocmirea și aplicarea planului de detași.

III

Convoaca în ședința publică pe parlamentarii partidului deputați și senatori declarați aleși, pe toți candidații de deputați și senatori lipsiți de mandate prin furt și teroare pe membrii delegației permanente pe membrii comitetului executiv central și pe membrii comitetelor executive a tuturor provinciilor, pentru discutarea împrumutului proiectat de guvern, a plății datorțiilor statului și a tuturor problemelor economice și a celor privind consolidarea, siguranța și apărarea țării, amenințată de agitațiile externe și de inchiiziția internă, aceste ședințe se vor convoca la

Dela Alba-Iulia

Cine n'a fost la Alba-Iulia, în ziua de 6 Maiu 1928, nu-și poate închipui, nici pe departe, măreția zilei, care veni să încoroneze toate celelalte clipe mari ale Neamului Românesc întregit. Importanța istoricului fapt crește și din împrejurarea că la Alba-Iulia, deunăzi, un Popor întreg, în ce are mai curat, ca suflet și mai neaș ca națiune, s'a strâns din propriu-imbolmănat de o puternică și limpede conștiință de nevoile Țării și cerințele vremii, nu adus de vre-o oficialitate, la serbări, mai mult sau mai puțin sincere și cu ajutorul mijloacelor de Stat. Mai mult: Poporul strâns la Alba-Iulia a trebuit să treacă peste piedicile unei administrații inconștiente și să lupte cu greutatea lipsei și a drumurilor aspre. A fost o stăruință și o voință de fier care s'a pus în serviciul chemării Partidului Național-Țărănesc la 6 Maiu, din partea oamenilor, ceace dovedește că Poporul și-a făcut educația cetățenească, are simț politic, și-și afirmă voința de a se conduce liber.

Încă sub șguduitorca impresiune, îmi vine greu să-mi adun simțirile de atunci și să spun ce-a fost în ziua de 6 Maiu la Alba-Iulia. Pe lângă aceasta ar trebui un talent desăvârșit și un condeiu

maiestru, pentru ca cititorul să aibă icoana zilei, intrată de acum în calendarul sărbătorilor naționale.

Având cinstea de a face parte din delegațiunea Jud. Vâlcea, în frunte cu domnul Andreiu Livezeanu și împreună cu Domnii Marin Popescu, Petre Droc, Voineasa, Gibescu Câmpianu ș. a. am trecut Munții în dimineața zilei de 6 Maiu. Tot drumul dela Sibiu la Alba-Iulia — l-am făcut — având în fața ochilor tabloul unei Țări, în vreme de războiu. Cete-cete — de sute de săteni — cu traista cu merinde în spate și flori la pălărie se scurgeau neîncetat pe cărări și drumuri ca în zile de mobilzare. Din loc în loc complectau imaginea grupuri de soldați, patrule, trăsuri de campanie, bucătării mobile și alte diferite demonstrații militarești.

Voiși și fără teamă, se strecura poporul grăbit prin militărimă, ca într-o înțelegere reciprocă.

Până Sâmbătă seara orașul istoric, nu-și schimbase prea mult înfățișarea, iar singurii oaspeți erau delegațiunile din Regat. Se auzea că Poporul e oprit în satele apropiate, în cantonamente.

Duminică, însă, din zori a început un vuet uriaș și neîncetat

să străbata în spre cetate ca huetul ce vestește cutremurile de pământ. Erau cele două sute de mii de glasuri nerăbdătoare, strânse zid disciplinat la bariere și cari strigau într-o voce, tradiționala aclamație „Trăiască. Trăiască“!

La ora 8 dim. exact, zece coloane nesfârșite pătrund deodată în spre Centru, prin cele zece intrări, ale orașului.

Ce măreție! Ce ravârșire sufletească! Ce bucurie și ce lărmări de emoție! Cât de ticălos, orice Român s'ar fi simțit mândru, s'ar fi simțit ridicat de această dovadă, pe care o da Neamul românesc, de puterea și trăinicia lui. Apar Maramureșeni, Sătmăreni arătoși și sobri în dulăniile lor miștoase și fumurii; iată Moșii lui Avram Iancu—precedați de călăreți cu steaguri și prapori zugrăviți cu chipurile lui Horia, Cloșca, Crișan și Iancu; în grosul coloanei lor. O ceată de două sute de femei din Moși, cântând și mergând în cadență, venite și ele, din depărtări să întărească voința și glasul soților lor—curg, apoi pe alte porți. Bihoreni posomorâți și Năsăudenii mulți ca frunza și sgomotoși, bănașeni vajnici și cu frunzi semețe. Sibienii isteți și neastâmpărați; iată Târnavenii și apoi Făgărașenii lui Aurel Dobrescu—eroii dela alergirile trecute și spaima liberalilor—Un tablou plumburiu pătează vioiciunea vederii: e coloana minerilor de pe valea Jiului—sdrențuiți—cu fețele posace și mâini bătătorite, — îngrijorați de pâinea zilei de mâine..... și valurile curg, ca valul Mureșului pe sub cetate—și se întretaie—și ies pe altă poartă, ca fiecare coloană să poată fi văzută și să vadă Căpitanul, la glasul căruia au sărit toți ca unul și este numai Românime curată.

Toți lacrămează, toți se simt în altă lume—lumea visată de Românism, batistele, culegătoare de lacrimi, înfloresc în alb—tabloul curgător. Sus; la ferestrele hotelului Dacia, gazetarii români și străini, veniți din toate cele patru vânturi ale lumii, rămân nemișcați—cu creioanele în mână neputând să mai scrie: privesc cu ochii mari—li se pare că sunt într'un film de cinematograf—înșelător.—„Aceasta-i Națiunea Română!... Admirabil!... Ce măreție ne mai văzută!“... exclamau ziaristii străini, cari, după spusele guvernului liberal, veniseră să vadă o h o a r d ă răsvrătită—răsmerițe și barbarie. Și toți au mărturisit că niciodată un Popor modern—n'a putut da o mai puternică dovadă de voință, conștiința politică și orânduială. După ce s'au umplut, cele două mari piețe—și capetele coloanelor—ieșeau afară din oraș—pe toate străzile ca niște balauri nesfârșiți—la un semn, totul a amuțit și a rămas nemișcat.

Era acum, o mare liniștită de căciuli, de pălării, de steaguri,

si de liliac. Tot omul avea flori de liliac la pălărie și la steag. Cineva a strigat și porunca a venit, din om în om afară:

„Toată lumea să stea în ordine până ce Congresul va hotărâ cele convenite!“—Deodată, un „Să trăiască“ isbucni, ca tunetul ce sparge țăriile, din zeci de mii de piepturi—se prelungi, tot așa, prin grosul coloanelor a iară și se pierdu în câmpie. Cele peste o sută de muzici populare—începură să cânte—in toate colțurile—și peste obșteasca veselie se simția cum plutește umbra lui Mihai Viteazul—mulțumită și înfiorată:

La ora 10 Congresul este adunat în Sala Teatrului Caragiale. Peste 700 delegați statutari din toate județele vor avea să ia hotărâri de cari, va depinde tactica Partidului și viitoarele temelii ale Țării, hotărâri așteptate cu înfrigurare, de sutele de mii, de suflete însetate. Un tunet de urale isbucnește, când apar pe scenă Iuliu Maniu, cu brațul plin de liliac alb, alături de Ion Mihalache, Vaida, Ciceo Pop, Iunian și ceilalți fruntași.

După mai multe cuvântări—se alege o comisiune, care să redacteze—in sensul celor vorbite, rezoluțiunile Congresului. Delegația Județului Vâlcea s'a bucurat de o deosebită atențiune din partea Centrului și a Congresului. Intre puținii aleși în Comisiunea, care avea să decidă de viitorul politic al României, a fost și D-l Andreiu Livezeanu—indicat la aceasta ca vechiu și neclintit luptător; D-sa, în sânul comisiunii—a reușit să-și impună punctul său de vedere, punct de sigur, mai înaintat, așa cum este și ritmul organizațiunii Național-Țărăniște din R.-Vâlcea—lucru pentru care a fost felicitat, în fața Adunării din sală.

La unul din punctele moțiunii și anume, unde se spune că „Adunarea Națională dela Alba-Iulia cere Inaltei Regențe, urgenta isgonire a Guvernului Liberal“—subsemnatul am făcut o intervențiune reușită și aplaudată de întreg Congresul:—anume, am cerut ca în locul cuvintelor: „cere I. Regențe“—să se scrie—„pretinde I. Regențe“—așa după cum s'a și scris.

După aceia moțiunea votată de congres—s'a dispus aprobării Marelui Adunări și s'a citit, de crainici, în toate colțurile Cetății. În esență ea cuprinde:

1. Adunarea Națională afirmă unitatea neamului—pe veci și declară că o va apăra, până la ultima picătură de sânge—.

2. Exprimă recunoștiință și devotament tuturor Aliașilor și Ligii Națiunilor.

3. Declară Guvernul liberal de dușman al Patriei și îi contestă orice drept de a mai incheia vreun act de guvernare.

4. Adunarea Națională pretinde I. Regenței isgonirea imediată a Guvernului mizeriei naționale ș. a.

Afară de o puternică afirmare a conștiinței naționale, Marea Adunare dela Alba-Iulia—prin punctul 1 din moțiune— a făcut cel mai mare serviciu Țării. S'au desmintit și dărâmat, dintr'odată afirmațiunile și susținerile Ungurilor și ale prietenilor lor, că Ardealul voeste să se despartă de România. Ceace n'ar fi putut să facă sute de diplomați—la Liga Națiunilor și aiurea, a făcut Iuliu Maniu la 6 Maiu: Toate provinciile unite—la umăr cu vechiul Regat au declarat—in unanimitate—că peste luptele politice voesc să trăiască, pe veci unite. Deaceia și Ungurii cari puneau mari speranțe la 6 Maiu—după calomniile liberale—in jură acum—pe Iuliu Maniu—ca la ușa cortului. Care era deci, datoria unui guvern românesc, conștient și patriot? Să dea o cât mai mare publicitate Marelui Eveniment și să vânture în toată lumea argumentul și dovada supremă, contra aspirațiunilor dușmanilor noștri. Când coio—guvernul mizeriei naționale, caută pe toate căile să scadă proporțiile și însemnătatea Marelui Adunări—nedându-și seama de prostia ce face—in loc să tragă toate consecințele politice și diplomatice—ce se desprind din uriașa demonstrație.

Spre fericirea Țării—gazetarii streini—martori oculari—au scris în gazetele lor realitatea, cu toate urmările ei.

Dupăce—Poporul a ascultat cuvântări din cele cinci tribune—raspândite în tot orașul, la ora cinci după masă a fost rugat să se împrăștie în liniște. Miile de suflete—insetate de dreptate și arzând de dorința înfăptuirilor imediate—au scos un singur strigăt de împotrivire—cerând să meargă la București. A fost un moment critic și greu de dominat: un popor întreg în tot ce are mai conștient și mai dârz însuflețit de năvalnicul spirit al mulțimilor—cerea unui om—Șefului—învoirea de a-și face singur dreptate cu un ceas mai de vreme. Și omul—dela care se aștepta semnul—s'a ridicat, ca în todeauna deasupra interesului său politic și-a aruncat privirile la hotarele amenințate și cu glas stăpânit a spus: „Incă nu!“ Și ca la un cuvânt al Destinului, Poporul a plecat capul—nu resemnat—ci cu încredere și s'a dus. Iși incredințase soarta în mâinile lui Iuliu Maniu, îi dase depline puteri să i-o pregătească și putea merge.

La înapoiere am mers pe covor de liliac și coroane de fruze.

Poporul rămas în sate și copiii în haine de sărbătoare, prelungeau ca un singur ecou pe sute de kilometri acelaș.

„Trăiască Iuliu Maniu!“

AL. I. DEM. COLTEȘTI

Jurământul dela Alba-Iulia

Jurământ

„Jurăm pe bunul Dumnezeu să nu încetăm lupta pentru răsturnarea acestui guvern numit printr'un decret stors mișelește regelui Ferdinand, pe patul de moarte, amânat de înalta regență și după moartea lui Ion Brătianu.

Jurăm că vom duce lupta în toate orașele și satele noastre fără odihnă și cu orice jertfă.

Jurăm că vom deschide bisericile noastre și ne vom ruga lui Dumnezeu în slujbe ca să ne dea putere să luptăm împotriva guvernului nelegiuit.

Dumnezeu să-i bată pe cei ce strică România.

Jurăm să creim o Românie nouă, liberă, mamă ocrotitoare pentru toți fiii țării“.

Banca „ȚĂRANUL VÂLCEAN“

Societate anonimă pe acțiuni

S'a înființat de curând în R.-Vâlcei o bancă sub numele de „Țăranul Vâlcean“.

Precum se vede și după nume, ea e chemată să sprijinească în primul rând nevoile țăranilor ale căror interese le îmbrățișează din toată inima.

Acei cari au pus la cale această întreprindere, s'au gândit că lipsa pe care o simt țăranii acum mai mult ca pe oricare altă e lipsa de bani.

Țăranul nu găsește cu ușurință banii de care are nevoie în gospodăria lui, sau, dacă-i găsește, e silit să primească condițiuni umilitoare și așa de împovărătoare că nu s'alege mai cu nimic din banii împrumutați.

Banca „Țăranul Vâlcean“ înțelege această stare de lucruri și vrea să pună la îndemână capitalul ce are spre tămăduirea măcar în parte, a acestor neajunsuri de care se isbește Țărăniimea. Ea stă la dispoziția oricărui gospodar cinstit, în al cărui sprijin vrea să vină cu sinceritate, fără al umili și fără a-l târăgăna cu amănări pânguritoare pentru împrumuturile ce i se solicită.

Banca „Țăranul Vâlcean“ este în acelaș timp o minunăție și sigură casă de economie, pentru gospodarii cari înțeleg să-și plaseze agonisita lor în mâini cinștite, de unde la trebuință le pot avea fără nici o greutate și cu un beneficiu mai mare ca or și unde.

Isvorâtă din această largă înțelegere a știrii în care se găsește țăranimea; sprijinită pe netăgăduita autoritate morală a întemeetorilor ei, încurajată dintru început de cel mai larg concurs, Banca „Țăranul Vâlcean“ pornește la lucru cu cei mai frumoși sorși de izbândă.

Banca „Țăranul Vâlcean“
R.-Vâlcea

Str. G-ral Praporgescu 16.

drepturile lor, fiindcă Gubandru le semnează pe carnete și încasează bani.

■ *Primum următoarea înștiințare: Preotul I. Barbu din comuna Folești, care slujește la 6 biserici, impune enoriașilor să-i plătească sume mari pentru slujbele pe care e dator să le facă. Acum două luni a încetat din viață locuitorul N. Berca din Genuneni, enoriaș al preotului Barbu și fiindcă soția decedatului n'a avut cu ce să-i plătească preotului suma cerută, acesta a luat văduvei singura avere pe care o posedă: o capră. Azi copiii văduvei mor de foame, pe când popa se îngrășe cu laptele caprei.*

Acest preot a fost reclamat deseori la Episcopie pentru imoralitate, dar agentul liberal din fruntea episcopiei, hătăușul preot Tomescu fost tovarăș al hoților din arestul preventiv — a pus la dosar plângerile îndreptate contra to-

varășului său de imoralitate. Știi de ce? Fiindcă în toate alegerile, popa Barbu a pus pe oameni să jure pe cruce că vor vota pe liberali.

Va veni ea ziua judecării.

■ Prietenii noștri, Const. D. Vochița și Const. O. Curea din Grădiștea cari fuseseră arestați, de Șeful de post Gh. Băduț, de primarul C. M. R.

Popa și notarul Const. D. Roman, pentru motivul că.... au mers la Craiova, au fost imediat eliberați în urma intervenției făcute de D-l Dinu Simian.

■ Suntem rugați să întrebăm pe d-nii Revizori școlari dacă știu că la Obislavu funcționează trei învățători pentru 40 copii câteși trei într'o singură sală de clasă cu toate că la localul cel nou este gata o sa'd de clasă, cu mobilierul necesar, încă din toamna trecută.

■ Duminică 20 Mai, a fost adunarea generală a Ligei Culturale, secția R.-Vâlcea. Felicităm pe conducătorii ei, D-l profesor C. Mihăilescu și C. Daniilescu pentru munca ce-o depun în urmărirea scopurilor Ligii.

D-l Daniilescu a dăruit biblioteca sa de câteva sute de volume secției Vâlcene a Ligii Culturale.

I se cuvine toată lauda

■ Banca „Țăranul Vâlcean“ acordă depunătorilor pentru sumele depuse spre fructificare o dobândă de 12 la sută la vedere și 15 la sută pe termen.

La sume mai mari de lei 100.000 dobânda este de 16 la sută la depuneri pe termen.

De vânzare Imobil com- pus din prăvălie și patru camere, pivniță, magazie, grajd, curte 8000 m. p. A se adresa d-lui avocat C. Tetoianu, R.-Vâlcea.

Gânduri felurite

de LENECA

Prietenia e mai mult de cât rudenia; cea dintâi are la bază suiețelul; a doua n'are decât legea sângelui.

* * *

Prietenii și adjectivele sunt totdeauna, de împuținat — cât mai mulți, cât mai rău —

* * *

În rânduiala poporului, unul execută ceea ce toți voesc; în aceea, a stăpânirii, toți execută ceea ce unul voește.

* * *

Cinstea nu stă numai în mână- ireda banului.

* * *

În încăperea unde gândurile plămădesc, să poată pătrunde și prietenul și străinul; ai grijă, dar, de te ține aerul curat!

* * *

Decât să minți un prieten, mai bine să-ți scuipi limba.

Librăria, Tipografia și Legătoria de Cărți SOCIETATE COOPERATIVA „Matei Basarab“ SUB AUSPICIILE CASEI CENTRALE

Bulevardul Tudor Vladimirescu No. 53 Râmnicul-Vâlcei Bulevardul Tudor Vladimirescu No. 53

Librăria complet asortată cu toate imprimatele necesare băncilor populare; obiecte de cancelarie ca: Hârtie, Cerneluri, Sugative, Penițe, Coperte pentru dosare, Registre, Caete, Călimări, Plicuri, Gume, Articole Muzicale: Gramofoane și Plăci, Viori, Tambale, Flaute etc. și multe alte articole de Librărie și Bazar cu prețuri mult mai reduse ca în altă parte.

Mare stoc de cărți Școlare, Pedagogice, de Știință și Literare, de orice autor

Tipografia renovată cu mașini și litere necesare, este în măsură a executa orice lucrări de tipografie cu prețuri convenabile; ca: Facturi, Scrisori și plicuri comerciale, Cărți poștale cu firmă, Cărți de adresă, Etichete, Circulări, Cecuri, Bilete pentru nuntă, logodnă și botez; Imprimare necesare Autorităților Administrative, Școalelor, Băncilor și Percepțiilor Comunale, etc., etc., precum și tot felul de lucrări ce ating de bransa

T I P O G R A F I E I

Legătoria Leagă cărți și registre în pânză, piele și hârtie. **REGISTRE DE LUX:** Se leagă Registre în piele, la cotor și colțuri, cu șant și fără, în pânză peste tot. Se leagă de asemenea cu cea mai mare fineță CĂRȚI de BIBLIOTECĂ în piele sau pânză Lipitul pe Pânză al Hărților de Geografii; Se lipesc prin Metodă specială pe pânză, tot felul de Hărți, Planuri etc., se aplică și perzavuri după cerere. Incadrări de tablouri în diferite stiluri, cu paspartouri și fără, cu Rame din cele mai elegante și solide, aduse direct din străinătate și din țară.

M A R E A S O R T I M E N T D E R A M E